Pinchas, Haftarah

Jeremiah 1:1-23

(1) The words of Jeremiah son of Hilkiah, one of the priests at Anathoth in the territory of Benjamin. (2) The word of the LORD came to him in the days of King Josiah son of Amon of Judah, in the thirteenth year of his reign, (3) and throughout the days of King Jehoiakim son of Josiah of Judah, and until the end of the eleventh year of King Zedekiah son of Josiah of Judah, when Jerusalem went into exile in the fifth month. (4) The word of the LORD came to me: (5) Before I created you in the womb, I selected you; Before you were born, I consecrated you; I appointed you a prophet concerning the nations. (6) I replied: Ah, Lord GOD! I don't know how to speak, For I am still a boy. (7) And the LORD said to me: Do not say, "I am still a boy," But go wherever I send you And speak whatever I command you. (8) Have no fear of them, For I am with you to deliver you —declares the LORD. (9) The LORD put out His hand and touched my mouth, and the LORD said to me: Herewith I put My words into your mouth. (10) See, I appoint you this day Over nations and kingdoms: To uproot and to pull down, To destroy and to overthrow, To build and to plant. (11) The word of the LORD came to me: What do you see, Jeremiah? I replied: I see a branch of an almond tree. (12) The LORD said to me: You have seen right, For I am watchful to bring My word to pass. (13) And the word of the LORD came to me a second time: What do you see? I replied: I see a steaming pot, Tipped away from the north. (14) And the LORD said to me: From the north shall disaster break loose Upon all the inhabitants of the land! (15)

ירמיהו א':א'-כ"ג

(א) דָּבָרֶי יִרְמְיָהוּ בֵּן־חִלְקְיָהוּ מְן־הַכְּהַנִיםׂ אַשֶּׁר הַעָנַתוֹת בָּאָרֵץ בְּנָיָמֵן: (ב) אֲשֶׁר הַיָה דָבַר־יִהֹוָה אֶלַיו בִּימֵי יאשׁיַהוּ בֶּן־אַמִוֹן מֵלֶךְ יָהוּדָה בְּשָׁלשׁ־עַשְׂרֵה שַׁנָה לְמַלְכִוֹ: (ג) וַיָהָי בִּימִי יָהוֹיַקִים בַּן־יֹאשׁיַּהוּ מַלְדְּ יהוּלָה עד־תֹּם עשׁתִי עשׁרָה שׁנָה לְצִּדְקְיָהוּ בֶּן־יֹאִשִּׁיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדֶה עַד־גּלְוֹת ירושלם בחדש החמישי: {פּ} (ד) וַיְהֶי דְבַר־יְהֹוֶה אֵלֵי לֵאמְר: (ה) בִּטֵּׁרֵם (אצורך) [אַצַרָדְּ] בַבַּטוֹ יִדְעַתִּידְ וּבְטֵרֵם תצא מהחם הקדשתיד נביא לגוים נְתַתֵּיך: (ו) וַאֹמַר אַהָהֹ אַדֹנִי יֵהוֹה הנַה לא־ידעתי דבר כּי־נער אנכי: {ס} (ז) וַיָּאמֶר יָהֹוָה אֵלָי אַל־תּאמֶר נַעַר אַנְכִי בי על־כַּל־אַשֶּׁר אַשְׁלַחַדְּ תַּלֶּדְ וְאַת בַּל־אַשֵר אַצַוּהָ תַּדַבֵּר: (ח) אַל־תִּירָא מָפָנֵיהֵם כֵּי־אָתִּךְּ אֲנֵי לְהַצְּלֵךְ נָאָם־יִהֹוָה: (ט) וַיִּשֶׁלַח יָהֹוָה אָת־יַדֹּוֹ וַיַּגַע עַל־פָּי וַיֹּאמַר יָהוָה אָלֵי הַנַּה נַתַתִּי דָבַרֵי בַּפִיף: (י) ראה הפקדתידן היום הזה על־הגוים וְעַל־הַמַּמְלַכוֹת לְנָתוֹשׁ וְלְנָתוֹץ וּלְהַאָבִיד וַלַהַרוֹס לִבְנוֹת וַלְנָטִוֹעַ: {פּ} (יא) וַיְהֶי דְבַר־יְהֹוָהֹ אֵלֵי לֵאמֹר מָה־אַתַּה רֹאֵה יָרְמָיֵהוּ וַאֹּמֶּר מַקֵּל שַׁקֵד אֲנֵי רֹאֵה: (יב) וַיָּאמֶר יָהֹוֶה אֱלֵי הֵיטֶבְתַּ לְרְאָוֹת כֵי־שֹׁקֵד אֲנֵי עַל־דָּבַרֵי (יג) וַיָּהָי דָבַר־יָהֹוָהוּ לעשתו: {ס} אלי שנית לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפוח אני ראה ופניו מפני צפונה: (יד) וַיָּאֹמֶר יָהֹוָה אֱלֵי מִצְפוֹן תִּפַּתַח הַרַעַּה עַל כְּל־יִשְׁבֵּי הָאֶרֶץ: (טו) כִּין הִנְנִי קֹרֵא

For I am summoning all the peoples Of the kingdoms of the north —declares the LORD. They shall come, and shall each set up a throne Before the gates of Jerusalem, Against its walls roundabout, And against all the towns of Judah. (16) And I will argue My case against them For all their wickedness: They have forsaken Me And sacrificed to other gods And worshiped the works of their hands. (17) So you, gird up your loins, Arise and speak to them All that I command you. Do not break down before them, Lest I break you before them. (18) I make you this day A fortified city, And an iron pillar, And bronze walls Against the whole land— Against Judah's kings and officers, And against its priests and citizens. (19) They will attack you, But they shall not overcome you; For I am with you—declares the LORD—to save you.

לְכֵל־מִשְׁפְּחֶוֹת מַמְלְכִוֹת צְפִוֹנָה נְאֻם־יְהֹגֵה
וּבְׁאוּ וְנָתְנוּ אִׁישׁ כִּסְאוֹ פֶּתַח | שַׁצְרֵי
יְרוּשְׁלֵם וְעַל כְּל־חוֹמֹלֶיהָ סְבִּיב וְעַל
כְּל־עְרֵי יְהוּדֵה: (טוֹ) וְדִבַּרְתָּי מִשְׁפְּטֵי אוֹתְׁם
כָּל־עָרֵי יְהוּדֵה: (טוֹ) וְדִבַּרְתָּי מִשְׁפְּטֵי אוֹתְׁם
עֵל כְּל־רְעְתֶם אֲשֶׁר עֲזָבוּנִי וְיִקַטְרוּ
עֵל כְּל־רְעְתֶם אֲשֶׁר עְזָבוּנִי וְיִקַטְרוּ
עֵל כְּל־רְעְתֶם אֲשֶׁר אְנֹכִי אֲצַוֶּךְ אַל־תַּחַת מִפְּנִיהֶם: (יח) וַאֲנִי יְבִיהֶם
מִפְּנִיהֶם אֶת כְּל־אֲשֶׁר אְנֹכִי אֲצֵוֶּךְ אַל־תַחַת מִפְּנִיהֶם: (יח) וַאֲנִי יְבִיהָת וּלְחַלְיִ הְנִיה וְלְעִם הְאֶרֶץ: (יט)
וּלְחְמִוֹ אֲלֶיִה לְכִבְּנִיהְ וְלֹא־יִיִּכְלוּ לֻּךְ כִּי־אִתְּךְ אֲנָי
וְנִלְחַמְוֹ אֵלֶיךְ וְלֹא־יִיִּכְלוּ לֻּךְ כִּי־אִתְּךְ אֲנָי
וְנִלְחַמְוֹ אֵלֶיךְ וְלֹא־יִיִּכְלוּ לֻרְ כִּי־אִתְּךְ אֲנָי

